

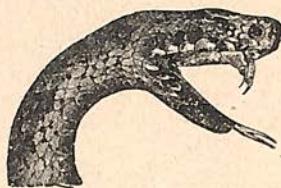
примѣръ между птицитѣ орела (обр. 2.). Отъ неговия силно закривенъ клюнъ и остри нокти не може да бѫде пощаденъ нито заякътъ, нито агнето, нито дори дивата коза, стига неговото прозорливо око да забележи една отъ тия плячки.

Други животни се бранятъ и нападатъ, като употребяватъ отрова, съ която природата ги е надарила. Напр. отровнитѣ змии (обр. 3), скорпиони (обр. 4), сколопенди, паяци (обр. 5), пчели, оси и пр. Отровнитѣ змии иматъ върху горнитѣ си челюсти два куха зѣба, при основата на които се намиратъ по едно мѣхурче съ отрова. Когато змията захапе врага си, мѣхурчето изпушта отровата, която по каналитѣ на зѣбите се влива въ раната и се размѣсва съ кръвта на охапаното животно и го отравя. Нѣкои отъ отровнитѣ змии сѫ опасни дори за човѣка. Въ топлите страни има змии, които само въ нѣколко минути могатъ да причинятъ смърть на човѣка. Хиляди хора сѫ загинали отъ отровата на тия влѣчуги.

Въ Африка се въдятъ скорпиони, които могатъ да причинятъ смърть и на човѣка.

Нека разгледаме картинаката на обр. 4. Тукъ е дадена борбата между африканския скорпионъ и животното бихорха, което принадлежи къмъ паякообразнитѣ. Борба жестока, борба за животъ и смърть. Скорпионътъ обезоржава бихорха, като съ своитѣ щипки, подобно съ ножици, рѣже щипкитѣ и краката на жертвата си. Опащката му е извита къмъ последния и чака удобния моментъ да забие отровното си жило въ тѣлото на противника и съ това да приключи борбата.

И така, вникнемъ ли по-близу до живота въ природата, ще се увѣримъ, че последната е аrena, върху

Обр. 3. Глава на пепелянка съ отровнитѣ й зѣби.